

Lüteranske homatije, ki so po Kranjskem sploh vzbujale duhove, niso našle na Kočevskem podpore. Samó nekaj malo odpadnikov je bilo. Plemstvo je ostalo zvesto katoliškej veri. Leta 1761. in 1776. je po Kočevji hudo razsajala goveja kuga. Pa tudi ljudem je naredila kuga mnogo britkosti, vzlasti 1578., 1600., in 1601. leta, ko je podavila najveljavnejše meščane, da je bilo mesto skoraj popolnem prazno in brez brambe.

Začetek tega stoletja je bil za našo deželo jako nevaren in žalosten. Že 1797. leta je došlo povelje, da morajo med Kočevskim in Ribnico, na tako zvanem „Schweinbergu,“ napraviti šance, ki se v razvalinah bajê še danes vidi. Nad 4000 ljudi iz Kočevja in okolice je delalo in naredilo pet trdnjav, katere so zasedli vojaki. Ali vse to ni dosti pomagalo. Francozi zasodejo deželo 1809. leta in gospodarijo v njej do srede 1814. leta. Kočevjarji so brž osnovali črno vojsko, da bi razpodili sovražnika iz dežele. Tudi so se ustavljali plačevati kontribucijo, katero je Napoleon naložil deželi. Francozi vojaki so prišli nad upornike in dokaj kvare naredili deželi. V 16., 17. in 18. dan oktobra 1809. leta so plénili in požigali po mestu in okolici, in naredili nad 80.000 gld. kvare. Vender to še ni izpametovalo ljudi; še le vnelo jih je k večjej grozovitosti proti Lahom in Francozom. Pomorili so vse, kar jim je prišlo v pest. Slednjič so se duhovi vender pomirili in ndali novemu gospodarju. Kočevska vojvodina je postala kanton Novomeškega okraja. Po odhodu Francozov je cesar Franc pohvalil Kočevjarje zaradi njih zvestobe. V mirnih časih si je mesto zopet opomoglo, kupčija se je razvila in oživela.

Sedanje mesto šteje 1332 prebivalcev, ki se večinoma živê ob obrtu in kupčiji. V mestu je c. kr. okr. glavarstvo, dekanija in knežvo logarstvo. Za naobraženost skrbi niža gimnazija in čveterorazredna ljudska šola.

— x —

Ne želi vsega, kar vidiš.

Otroci in odrasčeni ljudje se veselê bolj tega, kar je svojina drugih ljudi, nego tega, kar je njihova svojina. To, kar je tvoje, bođi si, da si si še takó želel imeti, skoraj se ti pristudi, a ptuje blago se ti vedno zdi lepše in boljše. In ako dobodeš to, po čemer si imel toliko hrepenenja, skoraj se bodeš tudi tega naveličal. Nimaš potem družega, nego več skrbi. Zatorej zapómni si, da ni dobro imeti več, nego toliko, kolikor je človeku v resnici treba.

Pač je bil srečen Sokrat, véliki grški modrijan in učitelj starega veka, ki je na nekem vélikem sejmu izpregovoril sledeče besede: „Hvala Bogu! toliko dobrih in krasnih stvari vidim tukaj, in jaz ne potrebujem nobene.“

Srečen, ker je bil zadovoljen s tem, kar je imel, ter ni želel, česar mu ni bilo treba.

Zatorej króti tudi ti svoja poželjenja, bođi zadovoljen z malim, kar imaš, ter ne želi vsega, kar vidiš in se ti zdi lepó in prijetno. Pomisli, da utegneš vedno več žeteti, če bi se tudi vse tvoje želje izpolnile in nikoli ne bodeš zadovoljen, a zadovoljnost je polovica srečnega življenja.

Tone iz gošče.

— x —